

се замотае умътъ. Ако азъ ви покажа онази изобилна вода на Великия или Тихия океанъ, то не е за да я изпиеете. Тази вода не е създадена, за да я пиятъ хората. Тя не е създадена и за да плуватъ корабитѣ по нея. Ще каже нѣкой: тя е създадена, за да живѣятъ рибитѣ въ нея. — И за това не е създадена. Ами за какво е създадена тогава? — Водата е създадена за свѣтлината, водата е създадена за живота — нищо повече. По-неже водата е носителка на живота, тя е въ съприкосновение съ насъ, съ разумния животъ.

Съврѣменитѣ хора иматъ едно материалистическо схващане, тѣ считатъ водата безсѣзнателна като материя само, обаче споредъ онова окултно съзнание, водата не е само материя, тя не е само и животътъ, но тя е още високо интелигентна и разумна. Че е разумна, това показва, че щомъ влѣзе въ океана първия корабъ, кждѣто и да мине, навсѣкждѣ се раздава гласъ: „Тукъ е влѣзълъ единъ нехранимайко, не е тѣй чистъ.“ Пъкъ и между вѣтъра и водата по нѣкой пѣтъ има съгласие. Тѣ като духнатъ върху кораба, та на мишъ машъ го направятъ. И какво става съ хората тамъ? — По нѣкой пѣтъ се хванатъ за нѣкоя брѣмка, за нѣкоя халка, държатъ се, а по нѣкой пѣтъ обичатъ да се покланятъ на парахода клатушкаты се натукъ-натамъ. Ученитѣ хора обясняватъ тия нѣща съ това, че въ морето ставало буря, вслѣдствие на което се произвеждали голѣми вълнения и т. н. И слѣдъ като излѣзе човѣкъ отъ океана, казва: още веднажъ не влизамъ въ този корабъ не минавамъ прѣзъ океана! Защото се вълнува морето? Защо се вълнува океана? Вълнението е най